

בש"פ 4314/16 - אריה בן דוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4314/16

כבוד השופט י' דנציגר
אריה בן דוד

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
24.5.2016 במ"ת 6895-05-16 שניתן על ידי כבוד
השופט ד' מרשק מרום

כ"ה באייר תשע"ו (2.6.16)

תאריך הישיבה:

עו"ד שי רודה

בשם העורר:

עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיבה:

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שנערך לפני, השתכנעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי, עת קבע שאין מקום לשקול שחרור העורר לחלופת מעצר לאלתר, וכי אפשרות השחרור לחלופה תתברר לאחר שיונח לפני בית המשפט תסקיר מעצר.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות חמורות של: קשירת קשר לעוון; שוד בחבורה; תקיפה בנסיבות מחמירות; והפקרה אחרי פגיעה. מכתב האישום עולה לכאורה שהעורר היה העבריין העיקרי בפרשה נשוא כתב האישום, פרשה עבריינית שתוכננה מבעוד מעוד ולא באופן ספונטני. מדובר בארוע שבמהלכו נשדד מהמתלוננת טלפון סלולרי וכשיקשה מהעורר ומהנאשם השני להשיבו לה, לחץ העורר על דושת ההאצה של הרכב בו נהג, בעוד המתלוננת אוחזת בחלון הרכב ובלם כעבור מטרים ספורים את הרכב בפתאומיות. המתלוננת נפלה על הכביש והמדרכה, אפה נשבר והיא אושפזה למשך מספר ימים. אם לא די בכך, העורר נמלט ממקום האירוע תוך שהוא מפקיר את המתלוננת במקום ואינו מזעיק עזרה, אף שידע שהמתלוננת נפגעה.

אין בעובדה ששלושת המעורבים האחרים בפרשה שוחררו לחלופת מעצר בתנאים מגבילים כדי לשנות, ולא רק בשל חלקו העיקרי של העורר בפרשה, אלא גם בשל כך ששניים מהמעורבים האחרים הינם קטינים בני 15 שנים ומספר חודשים ו-14 שנים ומספר חודשים, ואילו הנאשם השני לא נהג ברכב ומיוחסת לו עבירה של אי הזעקת עזרה למקום תאונה ולא עבירת הפקרה.

על אף האמור לעיל, ובהתחשב בעברו הנקי של העורר, יש לקוות שיעלה בידי שירות המבחן להשלים את הכנת התסקיר בעניינו אף לפני המועד שנקבע בהחלטת בית המשפט המחוזי (14.6.2016), שאז יתכן ויעלה בידי בית המשפט לקבוע מועד מוקדם מה-16.6.2016 לדיון באפשרות שחרור העורר לחלופת מעצר, אך הכל בכפוף לאילוצי יומנו.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשע"ו (2.6.2016).

ש ו פ ט